Quelle: https://manuscripta.at/?ID=38224
Copyright: Salzburg, Erzabtei St. Peter, Benediktinerstift, Bibliothek

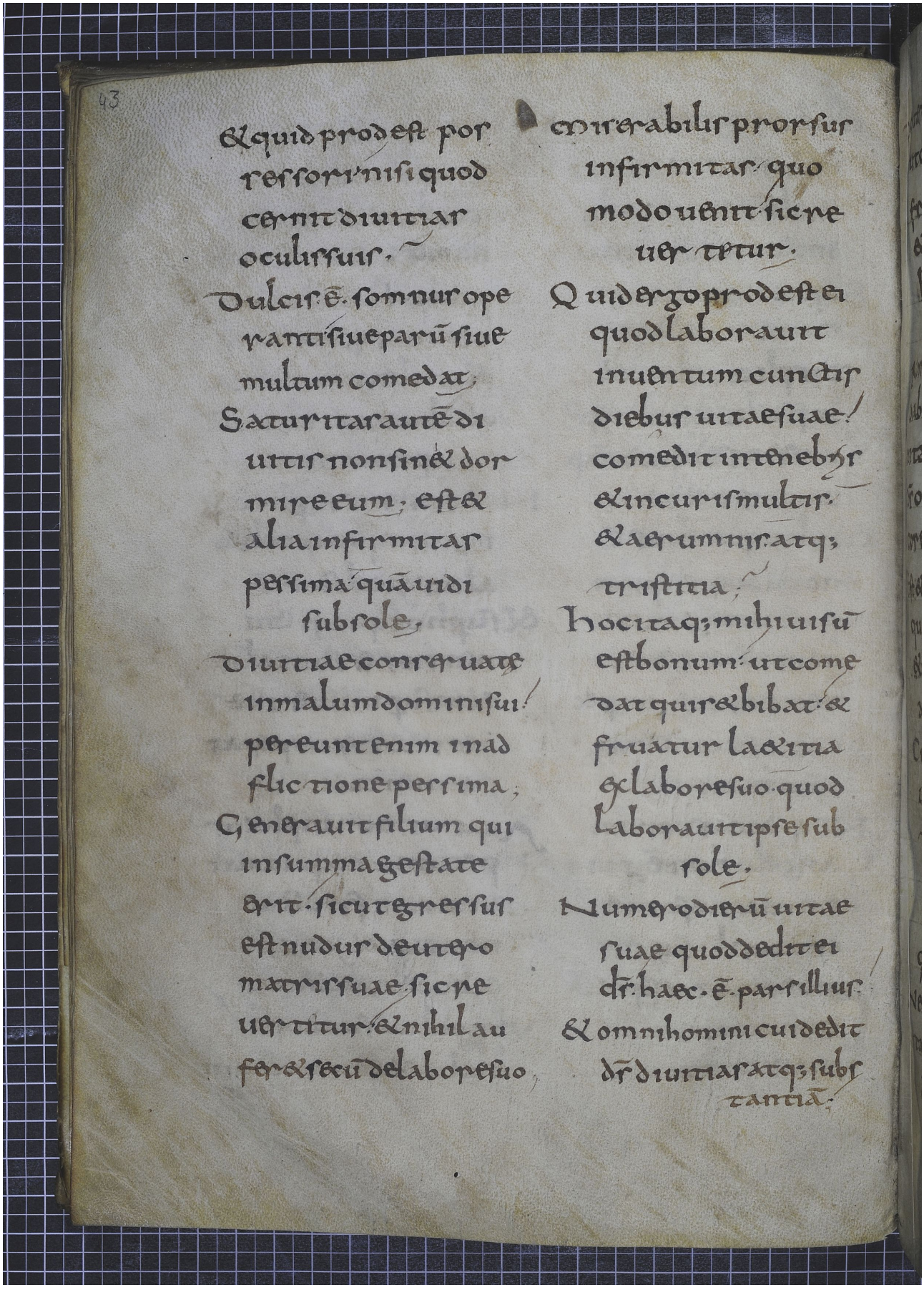

Et quid prodest pos
sessori nisi quod
cernit diuitias
oculis suis.
Dulcis ē. somnus ope
ranti siue parū siue
multum comedat;
Saturitas autē di
uitis non sinet dor
mire eum; est et
alia infirmitas
pessima quā uidi
sub sole,
Diuitiae conseruate
in malum domini sui
pereunt enim in ad
flictione pessima;
Generauit filium qui
in summa egestate
erit. sicut egressus
est nudus de utero
matris suae sic re
uertitur. et nihil au
fer et secū de labore suo,

Miserabilis prorsus
infirmitas quo
modo uenit sic re
uertitur.
Quid ergo prodest ei
quod laborauit
inuentum cunctis
diebus uitae suae
comedit in tenebris
et in curis multis.
et aerumnis atq;
tristitia;
Hoc itaq; mihi uisū
est bonum. ut come
dat quis et bibat. et
fruatur laetitia
ex labore suo. quod
laborauit ipse sub
sole.
Numero dierū uitae
suae quod dedit ei
dr̄. haec. ē. pars illius.
Et omni homini cui dedit
dr̄ diuitias atq; subs
tantiā;